Lieta Nr.C12279317
ECLI:LV:DAUT:2018:0509.C12279317.3.S

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Krāslavā 2018.gada 9.maijā

Daugavpils tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Stivriņa
ar sekretāri I.Bidzāni,
izskatīja atklātā tiesas sēdē Lāčplēša ielā 19, Krāslavā/pers. B/ prasību pret /pers. C/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Aprakstošā daļa

2017.gada 25.oktobrī /pers. B/ (turpmāk - „prasītāja") cēla Daugavpils tiesā prasību pret /pers. C/ (turpmāk – „atbildētājs") par uzturlīdzekļu piedziņu. Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītāja ar atbildētāju dzīvoja nereģistrētā laulībā kopš 2008.gada. Kopdzīves laikā /datums/piedzima dēls /pers. E/. No pašas piedzimšanas dēlam ir slikta veselība, viņš sirgst ar vairākām slimībām ģenētiskā līmenī. Tāpēc bērnam nepieciešama ļoti rūpīga kopšana - pastāvīga novērošana pie ārstiem speciālistiem Daugavpilī, Jēkabpilī, Rīgā; savlaicīga zāļu lietošana, nodrošināšana ar nepieciešamiem medikamentiem (dažas zāles var nopirkt tikai Rīgā), rehabilitācijas veikšana (masāža, baseina apmeklēšana, specializēta bērnudārza apmeklēšana, visu rekomendāciju pildīšana utt.). Pastāvīgi slimojošs bērns kaitināja atbildētāju, viņš sāka dzert un daudz laika pavadīt ārpus ģimenes. Sakarā ar to puses izbeidza attiecības un kopš 2017.gada maija dzīvo šķirti. Bērna sliktā veselības stāvokļa dēļ prasītāja nevar strādāt. Prasītāja ar dēlu ir atkarīgi no atbildētāja vēlēšanās palīdzēt viņiem materiāli. Atbildētājs maksāja uzturlīdzekļus bērna uzturēšanai šādi: 2017.gada maijā - 150 *euro*; jūnijā - 400 *euro*, jūlijā - 400 *euro*, augustā - 200 *euro*, septembrī – nav maksājis, oktobrī - 100 *euro*. Uzturlīdzekļu apmēra samazināšanu atbildētājs motivēja ar to, ka šobrīd bērnu nevajag tik daudz ārstēt, kad bērns paaugsies, tad slimos mazāk, kam prasītāja nepiekrīt, kā arī nepiekrīt uzturlīdzekļu apmēra samazināšanai. Prasītājas ienākumus veido bērna invalīda kopšanas pabalsts 109 *euro* apmērā un vēl piemaksa pie ģimenes valsts pabalsta 200 *euro* apmērā no 2017.gada oktobra. Prasītāja norāda, ka atbildētāja īpašumā ir 3-istabu dzīvoklis /adrese/, un automašīna BMV. Atbildētājam ir labi apmaksāts darbs un pastāvīgi ienākumi. Prasītājai ir zināms, ka par kredītu mēnesī atbildētājs maksā 1000,00 *euro* un vēl paliek atlikums - nozīmīga naudas summa, kas dod viņam iespēju neko sev neatteikt. Prasītāja uzskata, ka atbildētājs samērā ar viņa mantas stāvokli var maksāt ikmēneša uzturlīdzekļus dēla uzturēšanai 300 *euro* apmērā. Lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus dēla /pers. E/ uzturam 300,00 *euro* apmērā mēnesī līdz bērna pilngadībai. Piedzītos uzturlīdzekļus pārskaitīt uz prasītājas kontu. Norādīja, ka nepiekrīt izmantot mediāciju.

Atbildētājs/pers. C/ 2017.gada 15.novembrī Daugavpils tiesā iesniedza rakstisku paskaidrojumu, kurā norādīja, ka prasību atzīst daļēji. Atzīst /pers. E/par savu bērnu, saprot, ka viņam, kā bērna tēvam, ir pienākums rūpēties par savu dēlu, dot uzturu un pildīt citus vecāku pienākumus saskaņā ar Civillikuma 177.pantu. Uzskata, ka prasītājas paskaidrojumi par to, ka atbildētāja vainas dēļ viņi ar prasītāju pārtrauca kopdzīvi, neattiecās uz lietu un ir aizskaroši. Atbildētājs savu spēju robežās palīdz bērnam, maksā uzturlīdzekļus vairāk nekā minimālā uzturlīdzekļu summa. Kad bija iespēja maksāt 400 *euro* mēnesī, tad arī maksāja, un to norāda arī pati prasītāja. Atbildētājs pilda savu vecāka pienākumu un palīdz prasītājai uzturēt bērnu. Tomēr šobrīd viņam nav iespējas maksāt uzturlīdzekļus šādos apmēros un viņš nepiekrīt prasītājas pieprasītājiem uzturlīdzekļiem 300 *euro* mēnesī. Norāda, ka viņa ienākumi ir ļoti zemi. Viņš strādā SIA /Nosaukums/, un ienākumi šobrīd sastāda līdz 350 *euro* mēnesī. Līdz ar to viņam nav iespējas maksāt uzturlīdzekļus 300 *euro* mēnesī, jo tā ir visa viņa darba alga. Norāda, ka gatavs maksāt uzturlīdzekļus bērna /pers. E/ uzturēšanai 150 *euro* mēnesī, un šī summa ir lielāka nekā minimālā uzturlīdzekļu summa. Lūdz noteikt uzturlīdzekļus prasītājas labā bērna /pers. E/ uzturēšanai 150 *euro* mēnesī, pārējā daļā prasību noraidīt.

Prasītāja/pers.B/ tiesas sēdē uzturēja prasību pēc prasības pieteikumā norādītajiem motīviem, paskaidroja, ka no 2017.gada maija atbildētājs maksā uzturlīdzekļus bērna uzturam, taču šīs summas nav pietiekošas, lai segtu visus nepieciešamos bērna uzturēšanas izdevumus. Bērns ir ļoti slims, viņam ir divas invaliditātes, tas ir jāuztur, pastāvīgi jāārstē, jāoperē. Visi ārsti atrodas Rīgā. Ne vienmēr var tikt uz bezmaksas konsultācijām. Bērnam ir jāpērk medikamenti. Slimību ārstēšanai ir nepieciešamas zāles, kas nomierina psihi, bērns nerunā, nevar vārdos pateikt, ko viņš grib, rāda tikai ar žestiem. Bērns tiek novērots pie vairākiem ārstiem, kā arī sirgst ar enurēzi, tāpēc nepieciešamas autiņbiksītes. Bērnam piešķirta invaliditāte sakarā ar Villebranda slimību, viņš sirgst ar asins nesarecēšanas slimību. Viņam ir nepieciešami speciāli preparāti, ampulas injekcijām.

Janvārī bērnam tika izoperēti adenoīdi, tagad ausīs palikuši šunti, kuri izvada šķidrumu. Vēl ārsti nevar noteikt, kas par problēmām bērnam ar elpceļiem, viņu novēros tālāk, bērnu liks specializētā kamerā. Ir aizdomas, ka bērnam ir astma, tiek lietoti inhalatori. Vēl noteica, ka bērnam ir "x" veida kājas un plakanpēda. Viņam ir nepieciešama masāža un speciāli apavi. Regulāri izdevumi saistīti ar medikamentu iegādi, vitamīna D iegādi, bērnam nepieciešama speciāla pārtika. Medikamentiem ik mēnesī ir nepieciešami 185 euro, šī summa katru mēnesi mainās, tas atkarīgs, cik bieži bērns slimo. Bērnu uz Rīgu nevar vest sabiedriskajā transportā, viņš nav sociāls. Tāpēc ir dārgi ceļa izdevumi. Uz speciālistu apmeklējumiem prasītāja ved bērnu tad, kad to var atļauties. Katru mēnesi rodas jauni izdevumi sakarā ar speciālistu apmeklējumiem. Gadās, ka uz Rīgu jābrauc 4 reizes mēnesī.

Bieži vien prasītāja ar bērnu atrodas slimnīcā, kur jāpērk daudzas zāles par savu naudu. Bērns apmeklē specializētu bērnudārzu. Dzīvoklī prasītāja dzīvo divatā ar bērnu. Baseina apmeklēšana ir nepieciešama, to ir rekomendējuši speciālisti. Prasības pieteikumam pievienots aprēķins, kas apliecina bērna uzturēšanai nepieciešamos izdevumus, kopējā to ikmēneša summa ir 697,76 *euro*. Prasītāja bērna sliktā veselības stāvokļa dēļ nevar strādāt. Prasītājas ienākumus veido bērna invalīda kopšanas pabalsts 109 *euro* apmērā un piemaksa pie ģimenes valsts pabalsta 200 *euro* apmērā no 2017.gada oktobra. Savukārt atbildētāja materiālais stāvoklis nav tāds, lai sniegtu uzturlīdzekļus vien 150 *euro* apmērā, atbildētājam pieder nekustamais īpašums – dzīvoklis, viņš strādā algotu darbu, maksā kredītu par dzīvokli 1000 *euro* mēnesī. Lūdza piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai uzturlīdzekļus bērna /pers. E/ uzturēšanai 300,00 *euro* ik mēnesi. Lūdza noteikt nekavējošu sprieduma izpildi.

Atbildētājs/pers. C/ tiesas sēdē prasību atzina daļēji - 150 *euro* apmērā, paskaidroja, ka viņš, kā bērna tēvs, iespēju robežās piedalās bērna

uzturēšanā, ik mēnesi prasītājas kontā pārkaitot uzturlīdzekļus bērna uzturam vairāk nekā valstī noteiktajā minimālajā apmērā. Atbildētājam pieder transportlīdzeklis un dzīvoklis, vecāki palīdz ar naudu. Atbildētājs neapstrīd, ka bērnam ir diagnozes, kuras tika nosauktas un kurām izraksti tika pievienoti lietas materiāliem. Apstrīd izdevumu aprēķinu par bērnudārzu, kancelejas preču iegādes izdevumus, pamperu iegādes izdevumus. Izdevumi, kas saistīti ar braucieniem uz Rīgu, varētu būt mazāki, jo bērnam ir invalīda apliecība, braucieni var būt bezmaksas. Zāles var atsūtīt ar autobusu vai omnipaku. Uzskata, ka izdevumus var samazināt. Varbūt bērnam arī vajadzētu apmeklēt baseinu, bet prasītāja pati paskaidroja, ka patreiz bērns baseinu neapmeklē.

Uzturlīdzekļi 150 *euro* apmērā būtu samērojami ar atbildētāja materiālo stāvokli. Atbildētāja darba alga ir 535 *euro*, viņš strādā Madonā, kur zāģē mežu, tas ir, - 150 km jābrauc turp un atpakaļ. Nekādu papildus ienākumu atbildētājam nav, pieder dzīvoklis un mašīna, otra mašīna bez tehniskās apskates nav lietojama. Šobrīd atbildētājs maksā kredītu ik mēnesi 250 *euro*. Viens kredīts tika ņemts vēl tad, kad dzīvoja kopā ar prasītāju, otrs jau pēc tam. Pirmais kredīts tika ņemts dzīvokļa remontam, kad atbildētājs ar prasītāju dzīvoja kopā. Atbildētājs turpina izmaksāt šo kredītu arī šobrīd. Minētajā dzīvoklī dzīvo prasītāja ar bērnu, dzīvoklis ar visu iedzīvi tika atstāts viņai.

Motīvu daļa

Noklausoties prasītājas un atbildētāja paskaidrojumus, pārbaudot un izvērtējot lietas materiālus, tiesa uzskata, ka prasība ir apmierināma daļēji.

No lietā esošās dzimšanas apliecības Nr./numurs/ redzams, ka atbildētājs /pers. C/ ir bērna /pers. E/ tēvs.

Bērnu kopšana un audzināšana ir dabiskas vecāku tiesības, kas ir nesaraujami saistītas ar obligāti pildāmiem pienākumiem, tostarp, atbilstoši Civillikuma 179.panta pirmajai daļai, vecākiem ir pienākums samērā ar viņu mantas stāvokli bērnu uzturēt (ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšana, bērna kopšana un viņa izglītošana un audzināšana - garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam (Civillikuma 177.panta ceturtā daļa)).

Saskaņā ar Civillikuma 179.panta nosacījumiem vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu, pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Uzturlīdzekļu sniegšanas pienākums primāri saistīts ar vecāku mantas stāvokli un šim stāvoklim atbilstošu bērnu nodrošinājumu, lai, nosakot uzturlīdzekļu apmēru, maksimāli tiktu nodrošinātas bērna intereses (*Augstākās tiesas Senāta 2011.gada 18.maija spriedums lietā Nr.SKC-863/2011 11.punktu).*

Lai noteiktu piedzenamo uzturlīdzekļu apmēru, tiesai, izvērtējot lietā esošos pierādījumus kopsakarā ar pušu paskaidrojumiem, ir: jānoskaidro, kāda ir bērna uzturam nepieciešamā summa, lai vislabāk nodrošinātu bērna intereses; jāizvērtē vecāku mantas stāvoklis un spēja šādu summu segt (vecākiem bērni jāapgādā atbilstoši katra ienākumiem un mantas stāvoklim); bērna uzturam noteikto summu jāsadala proporcionāli katra vecāka mantiskajam stāvoklim, ievērojot katra vecāka ieguldījumu bērna uzturēšanai *(Augstākās tiesas Senāta spriedumi lietās SKC1068/2012; SKC-1024/2012; SKC-1391/2012; SKC-1459/2014*).

Tiesa konstatē, ka starp pusēm nav strīda par atbildētāja pienākumu maksāt uzturlīdzekļus bērnam, bet gan par to apmēru. Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus bērnam 300,00 *euro* apmērā mēnesī, kas ir vairāk par minimālo bērna uzturlīdzekļu apmēru, kādu ir noteicis Ministru kabinets. Savukārt, atbildētājs atzīst prasību daļēji 150,00 *euro* apmērā, jo labprātīgi veic uzturlīdzekļu maksājumus vairāk nekā valstī noteiktajā minimālajā apmērā, ko uzskata par pietiekošu.

Prasītāja prasībai pievienojusi izdevumu aprēķinu, kurā norādīts, ka bērna uzturēšanai mēnesī nepieciešami 697,76 *euro*.

Novērtējot iesniegto aprēķinu, tiesa uzskata, ka tas ir pārmērīgs un norādītās summas nav apstiprinātas ar attiecīgiem pierādījumiem.

Aprēķinā bērna vajadzībām prasītāja norādījusi šādus ikmēneša izdevumus: veselībai – 185,00 *euro*; ārstu-speciālistu konsultācijas, vidēji 20 *euro*, ceļa izdevumi pie ārstiem par katru braucienu 65 *euro*; izdevumi bērna nogādāšanai bērnudārzā 42,62 *euro*; attīstošās rotaļlietas, grāmatas – 10 *euro*; pamperi 99 *euro*; higiēnas preču iegādei – 15,00 *euro*; mazgāšanas līdzekļi – 10 *euro*; knupīši, pudelītes – 4 *euro*; izdevumi apģērba iegādei – 25,00 *euro*; ortopēdiskie apavi un zolītes 28,00 *euro*; sezonas izdevumi – 26,60 *euro*; kancelejas preces bērnudārzam – 3,34 *euro*; izdevumi bērna ēdināšanai – 53,00 *euro*; proporcionālā komunālo pakalpojumu izdevumu daļa – 40,00 *euro*; baseina apmeklēšana – 23,20 *euro*; masāža 30 euro; ergoterpija – 18 *euro*. Līdz ar to, kopējā bērna uzturēšanai nepieciešamā ikmēneša summa norādīta – 697,76 *euro*.

Tiesas vērtējumā prasības pieteikumā norādītais nepieciešamo izdevumu apmērs nav pilnībā pamatots, minētajā aprēķinā pārmērīgi un nepamatoti norādīti izdevumi mēnesī.

Lietā nav strīda, ka bērnam konstatētas vairākas nopietnas saslimšanas, kuru ārstēšanai nepieciešami papildus izdevumi speciālistu apmeklējumiem un procedūrām, medikamentu iegādei, maksas konsultācijām u.c. Līdz ar to tiesa atzīst, ka prasītāja pamatoti norāda uz papildus izdevumiem bērna ārstēšanai.

Tomēr attiecībā uz citām pozīcijām sniegtajā aprēķinā nevar atsevišķi nodalīt preces un produktus, kuri iegādāti bērna vajadzībām un tos, kuri iegādāti visas ģimenes vajadzībām. Komunālos maksājumus nevar attiecināt uz bērna uzturēšanas izdevumiem, jo saskaņā ar likuma normām īres maksu un komunālos maksājumus ir jāmaksā īrniekam (vai īpašniekam) un viņa pilngadīgajiem ģimenes locekļiem. Pati prasītāja atzina, ka aprēķinā iekļautas vairākas mainīgas pozīcijas, piemēram, baseina apmeklēšana, masāža, ergoterapija u.c.

Tiesa atzīst, ka prasībā par uzturlīdzekļu piedziņu pēc to prasījuma rakstura nav iespējams precīzi, balstoties uz lietā esošiem pierādījumiem, noteikt konstantu piedzenamo uzturlīdzekļu apmēru (medicīniskie izdevumi atšķiras atkarībā no tā, cik bieži bērns slimo u.t.t). Līdz ar to, izdevumu pozīcijās, kuras ir mainīgas, tiesa var noteikt uztura summu pēc sava taisnīga ieskata, kas pamatots uz visu apstākļu apsvērumu.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2012.gada apkopojumā „Par tiesu praksi strīdu izskatīšanā par aizgādības (kopīgas, atsevišķas, ikdienas) un saskarsmes tiesībām un uzturlīdzekļiem bērnam" noteikts, ka izvērtējot vecāka mantisko stāvokli uzturlīdzekļu piedziņas lietās, ir būtiski konstatēt šīs personas mantisko stāvokli ne tikai uz lietas izskatīšanas brīdi, bet arī tā faktisko iespēju nopelnīt jeb darbaspējas, kas ietver sevī konkrētās personas vecumu, izglītību, darba pieredzi, veselības stāvokli un citus personību raksturojošus faktus.

Likumdevējs nav ierobežojis nosakāmo uzturlīdzekļu apjomu, izņemot minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru katram vecākam neatkarīgi no viņa mantas stāvokļa ir pienākums nodrošināt katram savam bērnam. Ministru kabineta noteikumos noteiktā minimālā summa piedzenama tikai tad, ja personai, no kuras piedzenami uzturlīdzekļi, ir īpaši apstākļi, piemēram, darba nespēja, kad viņš objektīvi nevar sniegt līdzekļus vispār vai var tos sniegt nepietiekošā apmērā. Atbildētājs atzīst par samērojamu ar savu materiālo stāvokli summu, kas nedaudz pārsniedz valstī noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru – 150 *euro*.

Vērtējot atbildētāja mantisko stāvokli, tiesa ir konstatējusi, ka viņš strādā algotu darbu. Atbildētājam ir pastāvīga darba alga, pieder dzīvoklis /adrese/. No Ceļu satiksmes drošības direkcijas datu bāzes informācijas izriet, ka atbildētāja īpašumā ir reģistrēti trīs transportlīdzekļi.

Lietas materiāli un pušu paskaidrojumi apliecina, ka atbildētājs iepriekš vairāku mēnešu garumā spēja maksāt bērna uzturam uzturlīdzekļus pat 400 *euro* apmērā. Atbildētājs paskaidroja, ka tagad viņa materiālais stāvoklis ir krasi mainījies.

Lietā iesniegto pierādījumu kopums dod pamatu tiesas secinājumam, ka atbildētāja materiālais stāvoklis nav tāds, lai piedzītu tādu uzturlīdzekļu apmēru, kas tikai nedaudz pārsniedz valstī noteikto minimālo apmēru, kas piedzenams tikai tad, ja ir īpaši apstākļi, piemēram, darba nespēja, kad

uzturlīdzekļu devējs objektīvi nevar sniegt līdzekļus vispār vai var tos sniegt nepietiekošā apmērā.

Izvērtējot minētos faktorus, tiesa secina, ka atbildētājs ir darbspējas vecumā, nav konstatēti darbspējas ierobežojoši iemesli, tajā skaitā veselības problēmas, atbildētājs strādā un spējīgs nodrošināt bērnam uzturlīdzekļu apjomu krietni lielāku par Ministru kabineta noteikumos noteikto minimālo summu, jau iepriekš veicis maksājumus, kas liecina par atbildētāja iespējām, ņemot vērā viņa vecumu, veselības stāvokli, darbspēju, nodrošināt sev pietiekošu materiālo stāvokli lielāka uzturlīdzekļu apmēra maksāšanai.

Atbilstoši Civillikuma 179.panta nosacījumiem vecāku pienākums ir uzturēt bērnu „samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli", proti, - proporcionāli katra vecāka spējām un mantas stāvoklim, kas ne vienmēr atbildīs pusei jeb ½ daļai no nepieciešamajiem līdzekļiem. Lietas izskatīšanā gūti pierādījumi, ka prasītājas ienākumi krietni mazāki par atbildētāja ienākumiem, līdz ar to, nosakot no atbildētāja piedzenamo uzturlīdzekļu apmēru, nav pamata rēķināt ½ daļu no nepieciešamās kopsummas.

Civilprocesa likuma 93.pants nosaka, ka katrai pusei ir jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam ir jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotību.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 10.pantā deklarēto sacīkstes principu pierādījumus vāc un iesniedz puses, līdz ar to pierādīšanas pienākums vienādā mērā attiecas uz abām pusēm, kā tas arī paredzēts šā likuma 93.panta pirmajā daļā.

Izvērtējot lietas izskatīšanā gūtos pierādījumus, tiesa ņem vērā atbildētāja materiālo stāvokli, to apstākli, ka atbildētāja īpašumā ir nekustamais īpašums, trīs transportlīdzekļi, to, ka atbildētājs ir darbspējas vecumā, lai gūtu ienākumus un nodrošinātu bērnam pietiekošu uzturlīdzekļu apjomu, ņemot vērā bērna īpašās vajadzības un ārstēšanās izdevumus.

Tiesai nav šaubu par to, ka bērna uzturēšanai nepieciešami līdzekļi, kas pārsniedz valstī noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru. Taču izšķirot strīdu, tiesa bērnam nepieciešamos izdevumus vērtē nevis pēc ideāli vēlamās pozīcijas, bet samērojot to ar abu vecāku materiālajām iespējām.

Lietā nav strīda, ka prasītāja nespēj strādāt algotu darbu sakarā ar nepieciešamību uzraudzīt slimu bērnu, viņas ienākumi ir vien bērna invalīda kopšanas pabalsts 109 *euro* un piemaksa pie ģimenes valsts pabalsta 200 *euro*. Prasītāja norāda, ka gandrīz visus šos līdzekļus viņa iegulda bērna uzturēšanā. Tiesa atzīst, ka atbildētāja materiālais stāvoklis ir labāks par prasītājas stāvokli, līdz ar to no viņa piedzenama proporcionāli lielāka uzturlīdzekļu daļa nekā iegulda prasītāja. Tomēr tiesa ņem vērā apstākli, ka atbildētājs arī patreiz izmaksā kredītu par kopdzīves laikā dzīvoklī veikto remontu un kopdzīves laikā iegādāto dzīvokli atbildētājs ir atstājis prasītājas īpašumā, līdz ar to veicot ieguldījumu bērna uzturēšanā.

Bērnu tiesību aizsardzības likuma 10.pants paredz, ka bērnam ir tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību.

Ņemot vērā to, ka bērna uzturēšanas pienākums gulstas uz abiem bērna vecākiem, tiesa uzskata, ka no atbildētāja piedzenamo uzturlīdzekļu apmērs nosakāms 250,00 *euro* apmērā līdz bērna pilngadībai vai pušu materiālā stāvokļa izmaiņām, pamatojoties uz bērna uzturam nepieciešamo līdzekļu apmēru un samērojot to proporcionāli ar vecāku mantisko stāvokli.

Uzturlīdzekļu piedziņa uzsākama ar prasības pieteikuma iesniegšanas dienu - 2017.gada 25.oktobri, ņemot vērā atbildētāja 2017. un 2018.gadā veiktos uzturlīdzekļu maksājumus.

Prasītāja ir pieteikusi lūgumu noteikt nekavējošu sprieduma izpildi. Tiesa atzīst, ka atbilstoši Civilprocesa likuma 205.panta pirmās daļas 1.punktam spriedums izpildāms nekavējoši, ņemot vērā, ka uzturlīdzekļu piedziņa skar bērna intereses.

Tā kā prasītāja saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punktu atbrīvota no tiesas izdevumu samaksas uzturlīdzekļu lietā, tad tie ir piedzenami no atbildētāja.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punktu, 35.panta pirmās daļas 3.punktu, 40.panta pirmo daļu, 42.panta pirmo daļu no atbildētāja valsts labā piedzenama valsts nodeva no piedzītās uzturlīdzekļu summas par gadu 354,64 *euro* (320 *euro* plus 34,64 *euro* (4% no 866 *euro*, tas ir, - no summas, kas pārsniedz 2134 *euro,* ņemot vērā, ka kopējā gada summa 3000 *euro* (12 mēneši x 250 *euro*) apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie tiesas izdevumi 4,88 *euro*.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, kas nosaka, ka, taisot spriedumu par naudas summas un tiesas izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kas nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas, tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 35., 40., 42., 43., 97., 193., 194., 195., 204.[1]pantu, tiesa

nosprieda:

Prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus bērna /pers. E/, personas kods /personas kods/, uzturam ik mēnesi 250,00 *euro* (divi simti piecdesmit *euro*) sākot ar 2017.gada 25.oktobra līdz bērna pilngadībai vai pušu materiālā stāvokļa izmaiņām, ņemot vērā /pers. C/ 2017.gadā un 2018.gadā veiktos uzturlīdzekļu maksājumus.

Piedzītos uzturlīdzekļus pārskaitīt uz prasītājas kontu /konta numurs/, AS „Swedbank".

Daļā par uzturlīdzekļu piedziņu spriedums izpildāms nekavējoties.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, valsts labā valsts nodevu 354,64 *euro* (trīs simti piecdesmit četri *euro* 64 *centi*), kas jāieskaita Valsts kasei, reģistrācijas Nr.90000050138, saņēmēja iestāde: Valsts kase, NMR 90000050138, konta Nr.LV55TREL1060190911200, BIC kods TRELLV22.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,88 *euro* (četri *euro* 88 *cents*), kas jāieskaita Tiesu administrācijai, NMR 90001672316, reģistrācijas Nr.LV90001672316, saņēmēja iestāde: Valsts kase, konta Nr.LV51TREL2190458019000, BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķis: kods 21499.

Noteikt atbildētājam termiņu sprieduma daļā par tiesas izdevumu piedziņu labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, uzliekot par pienākumu iesniegt Daugavpils tiesā pierādījumus par tiesas izdevumu samaksu valsts ienākumos.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas – 2018.gada 9.maija Latgales apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Daugavpils tiesā.

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2018.gada 9.maijā.

Tiesnese I.Stivriņa